

gøre. Selv om der hos mange skulde være et Ønske om at gaa til en saadan Afvikling af Sagen og at komme bort fra, at Staten skal drive Teatervirksomhed, lader det sig ikke gennemføre i Løbet af den Tid, der er tilbage, inden Loven løber ud, at faa en Ordning, der kunde være tilfredsstillende saavel for Teatret som for Rigsdagen. Jeg tror altsaa at kunne gaa ud fra, at man vil indrømme, at det er nødvendigt at gaa til en Forlængelse af Loven.

Saa er der Spørgsmaalet om Tilskuddets Størrelse. Det vil ses af de Bemærkninger, hvormed Teatrets Direktør har ledsaget Forslaget om Forlængelse af Loven, at han gaar ud fra, at det er nødvendigt, han siger endog uundgaaeligt, at forhøje Tilskuddet, navnlig under Henvisning til Forhøjelsen af Gagerne for de ved Teatret ansatte, saavel for dem, der virke ved Skuespillet, som for dem ved Operaen og ved Balletten. Den højtærede Kultusminister har holdt sig til det samme Beløb som tidligere. Jeg tror, der er Grund til at udtale sin Taknemmelighed for, at Ministeren ikke har foreslaaet et højere Tilskud. Det maa temmelig sikkert siges, at Ministeren har Ret i de Betragtninger, han har gjort gældende i Forslagets Bemærkninger, at det vil kunne være muligt, selv med det nuværende Tilskud, at gaa til en Forhøjelse af Lønningerne for de ved Teatret ansatte Embedsmænd og Funktionærer m. v., en Forhøjelse, som vi vist alle indrømme er nødvendig.

Jeg skal ikke komme dybere ind paa Teatrets økonomiske Forhold. Idet jeg da gaar over til at gøre et Par almindelige Bemærkninger om Teatrets Stilling, vil jeg først henlede Opmærksomheden paa det, jeg synes ret karakteristiske, der ligger i, at medens Teatrets Direktør i de Bemærkninger, hvormed han ledsagede Lovforslaget, som vi behandlede i Samlingen 1902—03, ret udførligt paaviser, at naar det er nødvendigt at kræve et saadant Tilskud, er det en Følge af, at vi drive Operaen, som er saa dyr. Han oplyser i en statistisk Opgørelse, som findes i de Anmærkninger, som fulgte med Lovforslaget, og som ærede Medlemmer ville kunne finde i Tillæg A. for 1902—03 Sp. 2879, at medens Skuespillet har givet et Plus, som man opgør til 35,000 Kr., har Operaen bragt et Minus, et Underskud paa op mod 200,000 Kr. Nu skulle de Tal vistnok — det gør han selv opmærksom paa — reduceres noget. Men Teaterdirek-

tøren søger alligevel deraf at gøre os saa indlysende som muligt, at naar Teatret koster Staten saa meget, som Tilfældet er, naar det er nødvendigt at kræve et ret stort Statstilskud, er det ingenlunde af Hensyn til Skuespillet, det skulde nok klare sig, men af Hensyn til, at vi ogsaa skulle have Operaer. Naar man nu læser, hvad jeg gaar ud fra, at ærede Medlemmer have gjort, de Bemærkninger, Teaterdirektøren har indsendt, og som ere trykte sammen med det foreliggende Lovforslag, vil man se, at det, der navnlig fremhæves, er, at naar Teatrets økonomiske Stilling maa siges at være bedre, end den var tidligere, skyldes det den forøgede Indtægt, som Operaen har givet, og saa fremstilles det baade tabellarisk og i Motiverne til disse Tabeller, hvorledes Operaens Indtægt pr. Aften, altsaa i sin Helhed, har været stigende. Ikke alene i de Aar, for hvilke den nuværende Teaterlov har virket, men allerede før har man kunnet mærke den opadgaaende Tendens i Operaens Indtægter.

Jeg gør opmærksom paa dette, ikke fordi jeg deri vil finde en Modsætning mellem Teaterdirektørens Stilling tidligere og nu, men fordi jeg deri ser en Bekræftelse af den gamle Kendsgerning, at man kan benytte det samme Materiale til at bevise forskellige Ting, alt eftersom man har Brug for det. Medens Teaterdirektøren i 1902—03 vilde — og jeg tror, han havde Held dertil — gøre os det indlysende, at det var nødvendigt at yde et Tilskud paa mindst 125,000 Kr., og derfor oplyste, hvor kostbart det var for os at drive Operaen, har Teaterdirektøren nu stillet sig den Opgave, og vistnok ikke med Urette, at vise, hvordan Operaen ifølge selve Opinionen, kunde jeg vel sige, Tid efter anden synes at fortrænge Skuespillet. Det viser han ved Hjælp af den stigende Indtægt, som Operaforestillingerne have indbragt Teatret, og det er der vist ikke noget at sige til. Det er en forskellig Benyttelse af det samme Materiale. Jeg maa dog føje til, at der i og for sig ikke er nogen Modsætning mellem det, at Teatret fremdeles har Brug for det samme Tilskud, og saa, at der kan forventes stigende Indtægt ved Operaen, thi denne stigende Indtægt ved Operaen er temmelig sikkert medfulgt af en lige saa stærkt stigende Udgift. Det er ikke paavist i Bemærkningerne til Lovforslaget, ikke heller i den Betænkning, Teaterdirektøren har afgivet. Men man kan, naar man læser Teatrets